

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

4. Cap. Non omnes, qui senes sunt, vixêre diu, & quo pacto tanta temporis
jactura resarciri valeat.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

CAPVT. IV.

Non omnes, qui senes sunt, vixere diu, & quo pacto tanto temporis iactura resarciri valeat.

Dies hujus vitæ tibi concessi sunt, non, ut honoribus te cumules, neque ut commodis, voluptatibusque inhies, sed ut animam tuam saluam reddas. Multum perdidisti temporis, cõ quod in alium finem vitæ tuæ dies impenderis.

Non quisquis diu in vivis versatus est, vixit diu. Quapropter, licet quadragintà, quinquagintà, sexagintà ætatis annos numeres, dubium est, an unico anno vixeris, quod ne vel unicum fortassis annum in vero sinceroque Dei cultu transegeris, nomen habebas quod viveres, sed eras mortuus.

Religiosus quidam Ordinis *S. Francisci* annorum quinque & septuagintà, interrogatus, quamdiu in Religioso cœtu vixisset, respondit, *Dubito, an vel unico momento.*

Adveniente die iudicij non quæretur ex nobis, quam longam, sed quam rectam duxerimus vitam; *Non quamdiu, sed quam benè?*

Omnes anni, quibus vixisti divinâ orbatus gratiâ, nequæquam computandi sunt: Propterea tamen non est quod desperes,

peres. Elapsum tempus si non potes redimere, certè potes subsequituro benè uti, atque ita deperditi temporis damnum refarcire; in tua enim potestate situm est, pravas consuetudines, atque indomitos animi tui motus refrænare. *Sanabilibus agrotamus malis*, inquit *Seneca*.

Penes te etiam etiam est, pijs ac sanctis cogitationibus, gratijsque Dei prævenientibus benè posthac uti; sufficit vel unica, ut sceleratissimum quemcumque hominem ad meliorem vitæ rationem traducat.

Videte Fratres, ait S. Apostolus Paulus *Quomodo cautè ambuletis, non quasi insipientes, qui ubi quamplurima perdidère, perdunt etiam id quod pretiosissimum est; Sed ut sapientes redimentes tempus, id est, inquit S. Augustinus, denegantes tempus vanis colloquijs, futilibusque & caducis negotijs, quibus totum erat applicitum, illoque in posterum fideliter utentes, ut salutis vestræ negotium strenuè & sedulo promoveatis.*

Sic egit, ne post mortem miser esset. magnanimus ille militum dux, de quo meminit *Famianus Strada*. Accedebat hic Imperatorem *Carolus Quintus* postulaturus, renuntiandi rebus bellicis facultatem, postulatique causam edisserens

inquiēbat. *Inter mundi negotia, & diem moris, tempus aliquod intercedat, necesse est.*

Quo, Imperator, audito, æquissimæ Ducis petitioni non tantum annuit, sed & tam præclarum æmulari exemplum, suoque se abdicare imperio constituit, ac deinde in fecessu se totum Deo dare.

Horum illustrium virorum insistere vestigijs si non valeas, neque ausis, te ipsum adhortare præclarissimis his S. Chrysologi verbis. *Vivamus Deo paululum, qui saculo viximus totum, dedimus corpori annum, deimus anima paucos dies.*

Dic & tu vicissim, tandem aliquandò peracta res est; fixum decretumque est. Hunc annum transigam ut christianum decet. O plusquam satis est, quod trigintà vel septuagintà annis vixerim, ut temporalia pertractarem negotia, atque ut commodis, voluptatibus, genioque indulgerem. Æquum est, nunc tandem me impendere unum, alterumve annum, ut in cultum Dei & in expiationem criminum, atque in salutem animæ meæ totus incumbam.

Esto: pereat quidlibet, parùm refert, dummodo anima conservetur.

Suscipe igitur obsecro domine, inquit S. Bernardus (a) residuum annorum meorum;

(a) S. Ber. Sermo. 20. in cant. pro

pro his verò, quos vivendo perdidit, quia perditè vixit, cor contritum & humiliatum non despicias.

Sic comparatus esse debet animus seridè cupientis deperditi temporis detrimentum refarcire: totum se applicet, necesse est castigando corpori, atque refrænandis indomitæ animi motibus, nec non studio patientiæ, ceterarumque præstantissimarum virtutum.

CAPUT V.

Qualis vita, talis mors.

Nemo non optat benè mori: quia bona & beata mors perpetuam parit felicitatem: sed non omnes volunt benè vivere, eo quod bona atque perfecta vita magno constet labore.

Ejusmodi profectò votum risu dignum est, atque explodendum, unum enim sine altero nequaquam obtineri potest.

Decipimus nos ipsi, si credamus benè beatèque morituros nos sine præviâ bonâ & rectè institutâ vitâ. Non potest benè mori, qui non benè vivit.

Bona ac sancta mors à bona ac perfecta vita pendet, non secus ac mala mors & infelix ex mala, corruptaque vita promanat.

Frater